

Νῦν δ' εἰ βούλεσθε, συντείνατέ μοι τὸ οὖς, καὶ ὑπὲρ τῆς
 γεραιᾶς ταυτησὶ τῆς ἀθλίας· ἡ ἐνδοξοτάτη ποτὲ καὶ περίβλε-
 πτος οὖσα, μήτηρ μὲν παίδων καλῶν καὶ γαῖθῶν, δεσπότις δὲ
 ἀπάντων Φρυγῶν, νῦν, ὡς ὁράτε, περιέστη εἰς πᾶν τούνα-
 τιον, ἔρημος ἀπάντων γεγενημένη, καὶ ἀντὶ ἐλευθέρως καὶ
 δεσποίνης, δυσλῆ ὑφ' ὑμῖν τοῖς κρατοῦσιν ἐλευσινῶς περιεγο-
 μένη, καὶ τὴν πύλιν, ἧς πρόφην ἦν βασιλῆς, πύρρωθεν πυρὶ
 φθειρομένην, καὶ (ὦ! πῶς ἀδακρυτὶ διέλω τὸν λόγον!) τὸν
 καπνὸν ἐκκινῶν ὡς νέφος ἔρῳσα τυφόμενον· καὶ ὅπως οὐκ
 ἔχουσα οὐτ' ἐπὶ τοῖς φθάσασι παραμυθίας τυχεῖν, οὐτ' ἐν τῷ
 μέλλοντι τέκμαρσιν εὐρεῖν ὅ,τι ποτ' ἔσοιτο· ἡ γὰρ τύχη ἀλά-
 στωρ ὑμῖν γενομένη, τά τε παρόντα ἄρδην ἀνέτρεψε, καὶ
 μήπω κόρον τῶν κακῶν εἰληφυῖα, τῶν μελλόντων τὰς ἐτι
 προσούσας ἐλπίδας προσαπειλεῖ ἀφαιρήσεσθαι· πῶς οὖν βιώ-
 σεται; καὶ πῶς οὐκ ἂν ἔλοιτο μᾶλλον ἀποθανεῖν; οἷς γὰρ
 οὐκ ἐτι ζῆν κατ' ἀξίαν τὸ μὴ ζῆν αἰρετώτερον· εἰδὲ καὶ φέ-
 ρειν χρὴ τοὺς ἀνθρώπους, ἀνθρώπινα πεπονθότας, ἄλλοις τού-
 των ἤδη, ὡς μηδεμίαν ἀπολελοιπότων ὑπερβολὴν· τὸ δὲ καὶ
 τὴν ὑπόλοιπον αὐτῇ τήνδε παραμυθίαν ἐθέλειν προσαπολέ-
 σαι, μείζον ἢ κατ' ἀνθρώπῳ ἐστι φέρειν. Ἀλλὰ φείσασθ', ὦ
 ἔνδοξοι φιλόφρονες, φείσασθε γεραιᾶς δυστυχοῦς, καὶ ἀπό-
 δοτε τὴν μόνην τὴν γῆρας ἀνακουφίσουσιν, οὐ μᾶλλον αὐτῇ
 τὴν χάριν, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐν τοῖς ἔπειτα χρό-
 νοις λόγον περὶ ἑαυτῶν εὐφημον καταθέμενοι, εἰδότες, ὅτι
 τά τε ἀγαθὰ καὶ τὰ φαῦλα οὐ παύσσονται ἐν ταῖς μνήμασι
 τῶν ἀνθρώπων θρυλούμενα· Ποῖος οὖν κρότος ἐντεῦθεν ὑμῖν
 παρὰ τῶν φρονούντων; ποῖος δ' ἔπαινος παρὰ τῶν ἐπιεικε-
 σέραν εἰληχότων τὴν φύσιν; εἰ δὲ εἰς αὐτὸ τὸ δεινότατον
 ἤκοιτε, ὅ μὴ πάθοιθ' ὑμεῖς, μηδὲ πείθοισθε τοῖς λεγομένοις,
 ὅπως μὲν παρὰ παρὰ πόντων ἀκούσεσθε, ἔγωγε μὲν οὐκ ἂν

εἴποιμι· οὐ γὰρ ἔμοιγε καλόν, οὐδ' ἀπρεπές ἐστὶ βλασφημῆν· οὐαὶ δέ, εἴ τινα λόγον εὐκλείας ἐς τὸ μέλλον ποιῆσθε, γιγνισθέ μοι τοῦ κρείττονος, εἰδότες τὰ ἀνθρώπινα μεταπίπτοντα, ὡσπερ κύβος· αὐτε γὰρ κρατοῦντας χρῆ κρατεῖν, ὡν μὴ χρῆ, οὐτ' εὐτυχοῦντας εὐ δοκεῖν αἰ πράξειν, καὶ ταῦτα τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον πέλαγος, ἐν ᾧ πολλὰ εἰσι τέπροσδόκητα, μέλλοντας διαβαλεῖν· ἐγὼ δὲ (τοῦτο γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι θεῖ μάλιστα) μαρτύρομαι τοὺς θεοὺς, ὅτι μήτε πρὸς τὸν θάνατον ἀποδειλιῶσα, ταῦθ' ὑμῶν ἐδεήθην· μήτε ζῆν γλιγομένη, ποιῶμαι τοὺς λόγους· ἤδιστα γὰρ ἂν πρὸς ἐκείνους χωροῖην, ᾧ καὶ ζῶν προαπεληρώθην συνείναι· ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν γ' αὐτῶν, καὶ τῆς ὑμετέρας εἰς τοὺς ἔπειτα δόξης πάντα μοι εἴρηται· ὅσον δ' ἐμαυτῆς ἐνεκα ἐκαίνο βουλοίμην ὄχι ὑπάρξει μοι παρ' ὑμῶν, μηδένα τοῦ ἐμοῦ σώματος ἄφασθαι, εἴτι εἰς ἐμὲ δόξει ἀποτολμησαί· ἀλλὰ κελεύετε μόνον, κατ' ὄψοσθέ με ἐτοιμῶς τοῖς ὑμετέροις ἀκολουθοῦσαν προστάγμασιν, ὅτι με δίοι τὸ ἐμὸν ποιεῖν μέρος· τὸ δὲ ξίφος μόνον, καθαρὸν, ἀκραϊνές, χωρεῖτω διὰ τοῦ στήθους, ἡ-ὄπως ἐν Ἑλλῆ δόξῃ· οὐ γὰρ ἔμοιγ' εὐπρεπές, παρθένω γε οὔση καὶ βασιλίδι μέγρι πρόην ἐλευθέρα, ὑπ' ἀνδρῶν παρασυρομένην ἐν βία καθείργνυσθαι· κάπειδ' ἀν πράξῃτε, ὅπερ βούλεσθε, ἀπόδοτε πὸν νεκρὸν τῇ κακοδαίμονι ταύτῃ, ἐφ' ᾧ ποιῆσαι τὰ νομιζόμενα, τῇ γῆ παραδοῦσαν· ταῦτα μὲν καὶ ὑπὲρ ἐμαυτῆς πρὸς ὑμᾶς.

Σὺ δ', ὡ τλήμον μῆτερ (μέτρισι γὰρ πρὸς σέ μοι ἦδη ὁ λόγος) εἰ μὲν κείθισιμεν τουτουσί τοὺς δεσπότας τὰ πρῶτα, καλῶς· ἔσται σοὶ ἡ τὸ σὸν ὄμμα συγκλείσουσα ἡδ' ἐγὼ· εἰ δὲ χρῆ γενέσθαι τὰ δεύτερα, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ δεινότατον χωρεῖν τουτουσί, τῆς τύχης μήπω κόρον τῶν κακῶν ἡμῶν εὐληρίας, φέραιν σὲ χρῆ, ἅτε δὴ ἰκανῶς ἐκ τῆς ἐπ' ἄμφοσ μο-

ταβούλης τὸ ἀσταθμητὸν καὶ ἀγγίστροφον παιδευθεῖσαν τῆς τύχης καὶ ἤδη τὴν ἐπὶ τὸ τέλος τοῦ βίου σταδισούσῃ, ὀλίγον ἔτι ὑπόλοιπόν σοι ἐστὶν ἐν τοῖς ἄνω διαγενέσθαι· τὰς μὲν γὰρ ἄλλας γυναῖκας τὰ τεκνῶσα θρηνεῖν ἐστὶν ἰσως λόγον ἔχον τινὰ, σὺν οὐδενὶ κόσμῳ διαβιούσας· ἡμᾶς δὲ, ὡσπερ οὐδ' εὐτυχούσας καλὸν εἶδομαι ταῖς τύχαις ἐπαίρεσθαι· οὕτω καὶ νῦν δυστυχούσας οὐ χρὴ καταπίπτειν, οὐδ' ἀνάξια τοῦ γένους δόξει κόθ' ὑστεροῦ κεπραχέναι· ποῦ γὰρ ἔν εἴῃ εὐγενείας ἐπίσημος χαρακτήρ, ἢ ἐν τῷ τὰτ' εὖ καὶ τὰ ὡς ἐτέρως ἔχοντα μετρίως δύνασθαι φέρειν; Ἄλλ' ὦ μητέρα, ὦ τεκοῦσα, ἀκουσον ἐμοῦ τῆς ταλαίνης θυγατρὸς τὸν πάνυστατον λόγον· φέρε τὰ παρόντα γενναίως, αὐτὴ σεαυτὴν παρκαμθουμένη· Ἄλλὰ πλείω τούτων εἰπῶν οὐτ' ἂν δυναίμην εἶπαι, οὐτ' ἄλλως ὄφελος ἐνορῶ πρὸς τοῖς πολλοῖς· ἡμεῖς δ', ὦ ἄνδρες, εἰ μὲν κείτω τὰ πρῶτα, λύσατέ με πρὸς τὴν μητέρα· εἰ δ' ἐμμενεῖτε τοῖς ἐξ ἀρχῆς δευδογμένοις, ἀγεθ', ἠγαθεῖθε, ὅποι ἂν βούλησθε, ἔχετε με.

Μερίλαος Δίγυα

Τοὺς μὲν λόγους τοὺς πολλοὺς ζημίαν τῶν πραγμάτων γίνεσθαι καὶ τῶν παρόντων δῆλόν ἐστι· τὸ γὰρ πλείστον τῆς ἡμέρας ἐν τούτοις δοκεῖ τετρίφθαι· ὑμᾶς δ' ὄρω συνσκευασμένους μὲν πρὸς ἀπόπλουν, ἐνδιδόντας δὲ οἴκῳ, καὶ λόγοις δυσλῶν ὑπαγομένους, ὑμῶν τ' αὐτῶν, καὶ ὧν ἐπραΐσατε, ἀναξίως· καὶ διὰ τοῦθ', ὡς εἴκοιεν, ἀπακουῶντας, πρὸς ἃ βεβουλεύμεθα· εἰκότως· οὐδὲν γὰρ ἰσχύει ἐν τῷ βίῳ ὡς λόγος πρὸς τὸ θελεῖν εὐλαυνῶς προ-

φερόμενος κίβικα γὰρ καὶ τὸν ἀμάλακτον μεταβάλλειν, καὶ τὸν ἔχθιστον εἰς οἶκτον ἀπροσδόκητον μεταστῆσαι· ἀλλὰ ταῦτα γ' ἦν ἂν συγγνωστὰ, εἰ ἐφ' ἡμῖν ἦν τοῦτο πράξαι, μηδὲν κινδυνεύοντας· νῦν δὲ τῆς ἀνάγκης κρατούσης, τί χρὴ λήρους περὶ τούτων ἀκούειν; ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες, τὸ μέγα τοῦτι στοιχείον, τὸ ἀχανές, φημί, τοῦτο πέλαγος; τοῦθ', ὡς ἴστε, βασιλεία ἐστὶ Ποσειδῶνος· ὅς τὰς πνοάς ἡμῖν τῶν ἀνέμων καθεῖρξε μέχρις ἂν τιμήσωμεν Ἁχιλλεΐα· τίς οὖν ἐγγυᾶται, ἢ ὅτι λύσει ἡμῖν αὐτοὺς παρακούσασιν, ἢ λύσασα οὐκέθ' ἡμᾶς ἀμυνεῖται, ἐν μέσῳ τῷ πόντῳ ἐπεξέων; οὐδεὶς· καὶ οὖν τοῦθ' ἕκαστος λογιζέσθω καθ' ἑαυτὸν, καὶ μὴ τῷ ἔλεεινῷ τῶν παρόντων καταπροέσθω τὴν τῶν πολλῶν σωτηρίαν· οὐδὲ γὰρ ἄλλως καλὸν ἡμᾶς μηδένα τῆς τοῦ Ἁχιλλεΐως ἀρετῆς ποιῆσθαι ὑπόλογον, ἀλλ' οὕτως ἀγέραςον ἀφέντας καταφρονεῖν, καὶ ἀγνώμονας παρά τε τοῖς νῦν καὶ τοῖς ἔπειτα λέγεσθαι· τίνα δὲ καὶ σκῆψιν δικαίαν πρὸς τούτον τὸν καλὸν καγαθὸν Νεοπτόλεμον ἐπισκέψασθαι, μὴ τιμήσαντες τὸν πατέρα; ὅτι νῆ Δί' οὐκ ἄξιός γέρωσ; ἀλλ' ἀναισχυντήσσετε, τοιαῦτα περὶ τοῦ ἀρίστου τῶν πάντων ὑπειληφότες· ἀλλ' ὅτι δεῖ χάριν φέρειν τοῖς δούλοις; καὶ τίς νόμος, ἢ γραπτὸς, ἢ παρὰ ταῖς δικασίαις κείμενος τῶν ἀνθρώπων κελεύει τοὺς μὲν πολλῶν ἡμῖν κακῶν γεγονότας αἰτίους ἔλεειν, τῶν δὲ ταῦθ' ὑποσάντων ὀλιγωρεῖν, καὶ τῶν οἴκοι μηδεμίαν φροντίδα ποιῆσθαι; μωρία ταῦτα, καὶ οὐδὲν ὑγιές· οὐκοῦν εἴτε τῶν οἴκοι πόθος, εἴτε νέων κακῶν πείραν μέλει ἀποφυγεῖν, παρασκευαζέσθω, ἕσον τάχος ἀνάγεσθαι, τὰ προσήκοντα τῷ ἀρίστῳ πεποιηκότα· εὐδ', ὦ Νεοπτόλεμε, ἀναστάς, ἄπαγε τὴν νεάνίδα, κρίσφαγμα δίκαιον τῷ πατρίῳ ποιησόμενος πάρω· ὁ γὰρ καιρὸς οὐκέθ' ἡμᾶς ἐπιτρέπει πόρρω τῆς Ἑλλάδος ἐνδιατρίβειν, τῶν οἴκοι ἀναγκάζοντων.

Ἀγαμέμνωνος Λίγει

Ἢ μὲν ἀπ᾿αγεται ἤδη, ὡς ὁρᾶτε, τούτῳ αὐτῷ ἰσομένη
 θυσία, ἢ συζῆν καὶ ζῶντι ἔτι ἀποκεκλήρωτο· καὶ οὐδὲν ἂν εἴη
 ἡμῖν τὸ πραττόμενον ἐκγλήμα, τὰ οἰκεῖα τῷ ἀπαιτήσαντι
 ἀποδεδωκόσιν· ἡμῖν δὲ ἤδη καιρὸς (εἰρήσθω δὲ σὺν θεοῖς)
 θύσαντας Ποσειδῶνι καὶ Θέτιδι συσκευάζεσθαι πρὸς τὸν
 πλοῦν· εὐ δ' ἡμῖν γένοιτο τὰ παρὰ τῶν θεῶν, εὐ δὲ ἴδοιμεν
 καὶ τὰ οἴκοι· ὧν ὀπόθος πολὺν χρόνον ἡμᾶς περικναίει. Σὺ δ',
 ἦ κακὸδαιμον, μὴ σφόδρα δάκνου ἐπὶ τοῖς παροῦσιν· οὐδὲν
 γὰρ ἔσται σοι πλέον ἐκ τούτου· καλὸν μὲν ἦν, εἰ μὴ ἔτεκες
 Πάριν, ἵνα μήθ' ἡμῖν, μήθ' ὑμῖν τρσαύτη πείρα κακῶν
 ἐγίνετο· νῦν δὲ οὕτω θελήσαντος τοῦ θεοῦ διοικεῖν τὰ ὑμέτερα,
 ἀναγκαίως γῆρᾴ φέρειν, λήθην ἀπάντων, ὅθεν ἂν ἐξῆ, πει-
 ρωμένην εὐρεῖν· τίς γὰρ ὄνησις μνημονεύειν, ὧν ἡ τύχη
 ἀποσπᾶσασα ἄρδην διέλυσε· κράτος γὰρ Φρυγῶν ἀπάντων
 ἤδη, καὶ σκῆπτρα, καὶ θρόνοι, καὶ Πριάμου εὐδαιμονία, καὶ
 παίδων χορὸς πολυάριθμος· οὐδὲν τούτων ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ
 ἐφάνη, ἢ καμφόλυξ πεφυσιαμένη, καὶ καπνὸς τετυφωμένος·
 οὕτως ἢ τύχη πολυειδῶς οἶδε τὰ ἀνθρώπινα παίζειν, τοῖς
 μὲν τὴν μνήμην μόνην τῶν δοκούντων τούτων ἀγαθῶν πρὸς
 δάκρυα καταλείπουσα· τοῖς δὲ πάντα προσποιουμένη κρέ-
 χειν, ἵνα μᾶλλον λυπῆ, ὕστερον ἀφελούσα· καὶ γὰρ εἰσικεν
 αὕτη παντοδαπῇ ὑποκρινομένῳ γε πρόσωπα, βασιλέως, πτω-
 χοῦ, ἰδιώτου, ἐνδόξου, ἀδόξου, παντός· Αἰεὶ οὖν τὸν καλὸν
 κάγαθόν ὅ,τι ποτ' αὐτὸν τούτων αὐτῇ περιβάλη, καλῶς
 ἐγωνίσασθαι· αὐτίκα γὰρ καὶ ἡμῖν οἴκοι πολλὰ αὕτη γε ἐνεό-
 χμωσεν· ἀλλ' οὐδένα καταμείφομεθα· νῦν δ' ἀκούομεν καὶ
 Λαέρτιον τὸν πάνυ, χαίρειν τοῖς οἴκοι εἰπόντα, ἐφ' οἷς οἱ
 ἐχθροὶ ἐπιβρίθουσι· νῦν ἐπὶ γῆρας· οὐδῶ ἐν ἀμπελῷ μετ'

ἀμφιπόλου γεραιᾶς ποιῆσθαι, τὴν διαίταν φύλλα ὑποστράων
 νύμενον· οὕτω κύκλος τις τῶν ἀνθρωπίνων περιτρέχει πρα-
 γμάτων· ὅς τὰ κάτω ἄνω καὶ τούναντίον συμπεριάγων, οὐκ
 εἴτ' ἐπ' εὐροφῇ μηδένα ἀεὶ εὐτυχεῖν· εἰδέ τις ὑπέληφε βεβαίως
 ἐστήξειν αὐτῷ τὰ παρόντα, ἐν πολλῇ ἐστὶ τῶν πραγμά-
 των ἀγνοία, μὴ εἰδῶς τὸ εὖ πράττειν ταλαντεύμενον, καὶ
 ἀστάθμητον ὄν· σὲ δὲ καὶ ἄλλως, λογισμῶ χρωμένην βελ-
 τίονι, παραμυθίαν εἰκὸς εὐρεῖν· τὸ γὰρ πλεῖστον τοῦ βίου
 εὐδαιμόνως διαγαγούση, τὸ μέλλον, κἂν δόξη ἀνιαρὸν, ὀλί-
 γον ὑπόλοιπον· ὅπερ καὶ τοῦτ' ἐξέσται σοι, ἐν Ἄργει παρ'
 ἐμοὶ διαμένουσα, ἡσύγως διαγαγεῖν, μηδένοσ ἑρουμένην·
 τί γὰρ αὐτοῦ οὐχ ὑπάρξει σοι παρ' ἐμοῦ βουλομένη, καὶ ταῦ-
 τα τῆς Κασάνδρας πάντα τῶμα διαχειρισσομένης; οὐδὲν γὰρ
 εἶσθ', ὃ μὴ καὶ ζῶση ἔσται σοι παρ' αὐτῆς· καὶ ἀποθανούσης
 ὕστερον, τὸ δμμα συγκλείσει τὸ σὸν, καὶ ποιήσει πάντα τὰ
 νομιζόμενα κατ' ἀξίαν. Ταῦτα τοίνυν εἰδυῖα βέβαιά σοι ἐσό-
 μενα, μὴ λίαν ἐπὶ τοῖς παροῦσι δυσφύρει· μὴδ' ἡμῖν λίαν
 χαλέπαινα, ἀνάγκη οὕτω τὸ παρὶν διοικήσασιν· οὐδὲ γὰρ ὡς
 ἄλλητις τῶν γυναικῶν ἀπαιδεύτως ἤχθης, ὥστε μὴ διαγι-
 γνώσκειν ἀνάγκην τε καὶ προαίρεσιν, ὅσῳ διενηνόχασι πρὸς
 ἔπαινον τε καὶ φόγον ἑκάτερα. Ἄλλ' ἱκανά σοι ταῦτ' ἀπὸ
 πολλῶν· ὅτε γὰρ τοῦ πλείονος ὄφελος· οὐθ' ὁ καιρὸς ἐπιτρέ-
 πει· ὁρῶ γὰρ ἤδη καὶ Ταλθύβιον τὸν κήρυκα σκουδῆ ἐρχό-
 μενον, ἀγγελοῦντά τι, ὡς ἔοικε, πρὸς ἡμᾶς.

Ταλθύβιος λέγει:

Ἐπεμφάν με, ὃ ἄνδρες Ἕλληνες, οἱ ἐν τοῦ στρατοπέδου
 ἐπειδὴ πάνθ' ἡμῖν καλῶς ἔχει τὰ περὶ τὸν τάφον, ἐρατῶ

ἡμῖν, θούαντας τὴν ταχίστην, οἷς δεῖ τῶν θεῶν, σασπικάζε-
 σθαι ὀρώμεν γὰρ ἤδη καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἡμῖν γε-
 γόμενα εὐμενέστερα, καὶ τὰ πνεύματα δεξιώτερα, κούδεν,
 πλὴν εὐξέσθαι, ὑπόλοιπον ἔτι· εὐ μὲν κάθοιμεν, εὐ δὲ καὶ
 περὶ οἴκοι ἴδοιμεν ἐν ὀλίγῳ· ἀλλὰ καλὸν ἴσως καὶ τὰ κατὰ
 Πολυξένην ὑμῖν διηγήσασθαι· οἶδα γὰρ πολλοὺς, ἐξ ἑν-
 μαυτίνες ἐπιγυθάνοντο προσιόντος, δι' ἐφίσεως ἔχοντας τὰ
 τοιαῦτα μαθεῖν· Ἄλλ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου γενόμενος, πῶς ἂν
 ἀδακρυτὶ τὸ πάθος διέλθοιμι; φεῦ τῆς νεανίδος! τί γὰρ
 ἔν τις πρῶτον, τί μέσον, τί δὲ ὕστατον καταλέξειε; τὸ εὐσχη-
 μον καὶ σεμνὸν; τὸ γενναῖον καὶ φρόνιμον; ἢ τὴν ἐν λόγοις
 εὐγένειαν, καὶ τὸ πρὸς τὸν θάνατον ἐπίπαν ἀπτόητον; ἢ ἐπι-
 πᾶσι τὴν ἐν τῷ μέλλοντι πρόνοιαν; συνειλεγμένου γὰρ παν-
 τὸς τοῦ στρατοῦ πρὸς τῷ τάφῳ, λαβόμενος τῆς χειρὸς αὐ-
 τῆς Νεοκτόλεμος, ἔστησε πρὸς τῷ χώματι· ἢ δὲ ἠκου-
 λούθει, ἰσταμένη ἐπὶ τοῦ σχήματος· πλησίον δ' ἔτυχον ἐγὼ
 ἑστηκὼς σὺν ἄλλοις τῶν Ἀχαιῶν νεανίας, ὅπως, εἰ δέοι
 τὰ σκιρτήματα τῆς κόρης κατάσχοιμεν· ἐν δὲ τούτοις
 λαβίων ἔκπωμα ἐν χειρὶ Νεοκτόλεμος, ἐνέχει, εὐχόμενος
 τάδε· Δίξαι, πάτερ, τὰς κλητηρίους ταύτας χοάς· κίων
 δὲ καὶ αἷμα κόρης, ἦν καὶ ζῶν περὶ πολλοῦ ἐποιοῦ, ὃ
 ἐγώ τε, καὶ πᾶς ὁ στρατὸς τῶν Ἀχαιῶν σοι δωρεῖται, γενεῦ
 ἡμῖν τοῦ λοιποῦ εὐμενής· ὥστε, τῶν πνευμάτων λυθέντων,
 πάντας ἡμᾶς εἰς τὴν φίλην ἀπονοστήσαι πατρίδα ἐπὶ παῖ-
 δας καὶ γυναῖκας, ὧν πολὺν ἤδη χρόνον τῷ πόθῳ τικόμε-
 θαι ταῦτα δὲ εἰπόντος αὐτοῦ, θάρυθος διῆξε διὰ παντὸς
 τοῦ στρατοῦ εὐξαμένου· ἐκ δὲ τούτου σιγὴν ἐμεῦ τῷ ὄχλῳ
 κερύξαντος, σπασάμενος τὸ ξίφος, ἐνευσεν ἡμῖν τοῖς ἐκ προ-
 νοίας παρισταμέναις, λαβόντας τὴν κόρην, παραγαγεῖν εἰς

τὸ μέσον ἢ δὲ ὡς ἐνόησε, προπηδήσασα, ἀφῆκεν ὑστατον
ἐκείνους τοὺς λόγους.

Ἦν μὲν, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, ἦν ποτὲ κάγω καὶ τῶν πάντων γε
εὐδαίμωνων· οὐ γὰρ ὥσπερ ἄλλῃ τῷ οὔτε γέννησις, οὔθ' ἡ
ἄλλη ἐμοίγε ἀγωγή ταπεινή· ἀλλ' ἅμα προῆλθον ἐκ τῆς
γαστροῦ, καὶ ὁ ἥλιος ἰδὼν με, ἐκήρυξε βασιλίδα, καὶ Φρυγία
πᾶσαί μοι ἐώρτασε τὰ γενέθλια· οὐκ ἔφθην δ' ὠραία γενέσθαι
γάμου, καὶ ζῆλωτή ἦν καὶ περίβλεπτος ἐν παρθένοις, ζῆλον
ἔχουσα πᾶσι τοῖς ἡγεμόσι τοῖς τε περιοίκοις καὶ τοῖς πόρρω
ὁμοίως, ὅτω μάλιστα γένωμαι νόμφη· ἀλλ' ἦν μὲν ταῦτα,
μέχρις οὐ ἔκτωρ τυτύχει δορὶ, καὶ κύργοι Τροίας ἔσω
κατεπεπτώκεσαν· νῦν δὲ φρουῖδα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ὄγοντο πάν-
τα, καὶ ἤδη, τοῦθ' ὑμῶν ἐβελόντων, μεταξὺ χωρῶ ξίφους·
ἀλλ' ὅπερ βούλομαι ὑστατον δεῖθῆναι, τοῦτο ἤδη ἀκούσατε·
Ἰμῖν μὲν, ὦ ἄνδρες, δοῖεν οἱ θεοὶ καὶ τοῦ λοιποῦ ἀεὶ εὐτυ-
χεῖν· εὐ δ' ἔλκοιτε εἰς φίλην πατρίδα γαίαν· εὐ δὲ τάκει,
παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τοὺς ἄλλους προσήκοντας εὔροιτε·
δότε δέ μοι χάριν ταύτην, ἦν ὑστάτην ἀπασῶν ἔδη ὑμᾶς
ἐξαιτήσομαι· μηδεὶς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, βία με πρὸς τὸν θάνα-
τον ἀπαγέτω· μηδὲ τοῦ σώματος ἀπίεσθω μοι ὅλως· ἐκούσα
τεθνήξομαι, δειρὴν τὴν δὲ τῷ βουλομένῳ πατάξαι ἐτοίμως
παρέχουσα· τὴν γὰρ μέχρι πρόην βασιλίδα κικλησκομένην
καὶ ἐλευθέραν, βία δόξαι ἀποθανεῖν τοῦτ' ἐλευθέροις οὐ φηρῆ
πᾶν· οὐδὲ παρὰ τοῖς κάτω θυγατέρα οὔσαν Πριάμου, ἔκτο-
ρος τε ἀδελφὴν, δούλην ἀκούειν καλόν· ἀνθ' ὧν μεθεῖναι με
ἰκετεύω ἐκούσαν πρὸς τὸ ξίφος χωρῆσαι· τὸν δὲ νεκρὴν ἐμοῦ
μόνη τῇ μητρὶ κηδεῦσαι παρέχετε· οὐ γὰρ καλόν τὰ βῆλυ
τὴν τῶν ἀρρένων ὀφθαλμῶν περιέργειαν ὑποστῆναι· καὶ γεί-
ρες μάλιστα τῶν νέων πολλακίς ἀκύλαστοι ἀνόσια δρᾶν.
ἤρῃτε δὲ εἰκούσης αὐτῆς, θόρυβος ἦν διὰ παντός τοῦ στρα-

ΜΕΛΕΤΑΙ.

τοῦ εἶτα προστεταγμένων ἡμῶν μεταστῆναι κατὰ πολλὴν ἐρημίαν, περιστείλασα ἑαυτὴν πρὸς τὸ κοσμιώτερον, ὅσον ἦν, καὶ κλίνασα πρὸς τῷ τάφῳ τὸ γόνυ, ἰδοῦ σοι, ἔφη, ὦ νεανία, εἰ μὲν εἰς τὸ στήθος ὄσαι βούλει τὸ ξίφος, παῖσον ἐνταῦθα εἰς τὰ γυμνά· εἰ δέ σε τὸν αὐγένα τόνδε διατεμεῖν θυμὸς ἄγει, πάρεστιν ὑπότρωσε βούλει· ταῦτα δὲ εἰπούσα καὶ τὴν κεφαλὴν παρεγκλίνασα ἐπὶ θάτερα, περιέμεινε τὴν σφαγὴν σιωπῇ· Νεοπτολέμῳ δ' ἐνταῦθα μέγιστος ἦν ἀγὼν, σφόδρα τῷ τῆς κόρης οἴκτῳ καθυφειμένῳ, τῆς καρδίας περικλασθείσης, καὶ μηδὲ τὸ ξίφος βεβαίως ἔχειν οἶω τε ὄντι· ἀλλ' οὕτω ταλαντευόμενος, ἐκὼν ἄκων τελευτῶν διωθεῖ εἰς τὸ στήθος, καὶ παραυτίκα αἵματος πλήρες τὸ χῶμα ἦν, καὶ τῇ κειμένῃ πολλὴ ἡ φροντίς πεπτωκέναι κοσμίως. Ἐκ δὴ τούτου ᾧδὴ μυρία διήκει ἀνὰ πᾶν τὸ στρατόπεδον, τῶν μὲν τὸ γενναῖον τῆς νεανίδος ἐπαινούντων· τῶν δὲ, φύλλῳ τὸν νεκρὸν στεφανούντων· καὶ τῶν μὲν, πυρὰν περὶ τὸν τάφον νῆσαι σπυδόντων· ἐτέρων δ' ὅ,τι ποθ' ἕκαστος ἄξιον ᾧετο εἶναι, τοῦτο προθύμως προσείσων σποδὴν ἐποιεῖτο· οὐδεὶς δ' ἦν, ὅς τις οὐκ ἂν ὠρμηθῆ τιμῆσαι τὸ σῶμα τάφῳ, εἰ μὴ φθάσῃ ἡ κόρη τῇ μητρὶ τὴν περὶ τούτου σπουδὴν ἐκλευσεν ἐπιτρέψαι· καὶ ταῦτα μὲν ᾧδε ἔσχα.

Σὺ δ', ὦ τάλαιν Ἐκάστη, ἀναστᾶσα, παρῆσθα, κοσμησούσα τὸν νεκρὸν, ὡς νομίζεται, ἀπὸ τῶν παρόντων, ὡς οὐκέτι μέλλειν καιρός· ὑμεῖς δ', ὦ ἄνδρες, ἴδοντες ἔσον τάχος εἰς τὰς σκηνάς, συσκευάζεσθε πρὸς τὸν πλοῦν· καὶ γὰρ δεῖτε καὶ τὰς πνοὰς τῶν ἀνέμων προμπίμους ἤδη γεγεννημένας· εἰ μὲν οὖν πλείομεν, εὐ δὲ καὶ τὰ οἴκοι ἔχοντα εὐροιμεν, τῶν πολλῶν καὶ ἀπεράντων ἀπαλλάγέντες κακῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΑΝΤΑ ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Δίας λέγει.

Ἴδεις ἄρα καί με, ἀγχιβοῦ τοῦ δαίμονος ἐς δεῦρο κυρήσαντα ἐν κακοῖς ἤδη τελευτῶντα γενέσθαι· καί νῦν πάρεστιν ἐμοὶ οὐχ ἅπαξ καὶ δὶς, ἀλλὰ πολλάκις, φερωνύμως αἰάζειν, τῶντ' ἐμαυτῷ βεβιωμένω καὶ τῆς τοῦ πατρὸς ἀρετῆς ἀνάξια κάσασθαι· ὁ μὲν γὰρ Τροίαν συνεξελὼν Ἡρακλεῖ, καὶ τοῦ πρώτου ἀριστείου τυχών, πολλὴν ἐν τῇ πατρίδι παρά πᾶσιν ἐκτήσατο εὐκλειαν· ἐγὼ δ' ὅ παῖς ἐκείνου, ἔ ἐπὶ ταῦτά στρατευσάμενος, οὔτε βραχίονι ἐκείνου ἥττων γενόμενος, οὔτε δυνάμει ἐκπλεύσας ἐλάσσονι, ἀγέραςτος παρὰ τῶν Ἀχαιῶν ἀποπέμπομαι, καὶ ἥττων Ὀδυσσεύς ὁ πάντων ἀνδρείοτερος κρίνομαι· πῶς οὖν ἔν οὔτως ἐπανεέλθοιμι οἴκαδε; καί τοι περὶ αὐτοῦ Ἀχιλλεύς, εὖ οἶδ' ὅτι, εἰ λόγος προὔτεθ' ἡ περὶ τοῦ τίς ἂν εἴη ἀριστος τῶν Ἑλλένων, εἰς ἐμέ αὐτὸν ἤκεν ἂν παρὰ πάντων μετ' ἐκείνων ἢ ψῆφος· νῦν δ' Ἀτρεΐδαι τοῖς τοῦ καθάρματος ἐκείνου λόγοις παρακρουσθέντες, ἵνα μὴ εἴπω, ὅτι καὶ φθόνῳ δουλεύοντες, κρείττω μου τὸν δειλότατον τοῦ ἀνδρείοτάτου ἀποφῆναι προβίβοντο, ἀνδρὶ γόχτι μᾶλλον καταχαριζόμενοι, ἢ ποῖς ἔργοις παιθόμενοι τοῖς ἐμοῖς· ἐκεῖνος μὲν γὰρ οὐδὲν ἂν εὐρεθείη ἐν ὄλῳ τῷ πολέμῳ διαπραξάμενος φανερόν· ἐμοὶ δ' ὅσα γε πρὸς ἑκάστα διαπέπραχται, πάντα διεξελθεῖν ὁ χρόνος ἐπιλείψει με διεγυῶμενον· ἐρῶ δέ, ὅ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς οὐχ οἶόν τε ἀρνηθῆναι· τῶν γὰρ Ἀχαιῶν ἥττωμένων, καὶ μεκέτι εἰς ἀλλήν δυνάμενων τραπέσθαι· ἀλλὰ τῶν μὲν εἰς τὰς ναῦς τῶν δὲ εἰς τὴν τάφρον καταφυγόντων, ἐφόδῳ πολλῇ σὺν πυρὶ ἐς τ' ἐπὶ τὰς σκηνάς φερομένους, τοὺς πολεμίους, αἰ

μάταιον ἀπέπειθα, ἀλλὰ καὶ εἰς φυγὴν ἀμ' ἐπιφανεῖς, ἐξέδικα-
 φέρην στρατεύσθαι· καὶ εἰς τοιαῦτόν οὐδὲ προσθλέσκω· εἰς ἐμὸν
 πάλαιον ἐξεδίδαξα· νῦν δὲ, καὶ τοι τοιαῦτα διαπραξάμενος,
 καὶ τῶν Ἑλλήνων οὐδεὶς, ἀλλ' οὖν καὶ τῶν μηδέπω εἰς ἀ-
 γῶνα προελθεῖν τολμησάντων ἑλαττον ἔχω· καὶ ταῦτ' οὐχ
 ὑπ' ἄλλων, ἀλλ' ὑφ' ὧν χάριτος, οὐ φθάνου ἔλπιζον τεύξεσ-
 θαι, εἰμὶ πεπονθῶς· οὐδὲ γὰρ ἡμῶν αὐτῶν ἔνεκα, ἀλλ' Ἀτρεί-
 δαις αὐτοῖς χάριν φέροντες, ἐστρατεύσαμεν· ἀλλ' εἶεν, ἔχει
 θεὸς ἐκδικῶν ὄμμα· εὐδὲ γάρ μου εἰς τέλος καταπρούξονται,
 εὐδὲ νῦν τὰς ἀάπτους ταύτας χεῖρας δάφυγον ἄν, εἰμὶ Ἀ-
 θηναῖα, ἐπὶ ῥηματίῳ ποτὲ χαλώθεισα, δεινὴν μοι ταύτην νό-
 σον ἐνέβαλεν, ὥστε τὰ θρεμμάτια ταυτὰ κατακόπτοντα,
 τοὺς ἐχθίστους δοκεῖν διαχοῆσθαι, ἐφ' οἷς ἐκείνοις μὲν ἔπει-
 σιν ἐγγελῆν, εἰμὲ δὲ λυπούμενον, μηκέτι ἀνέχεσθαι ζῆν· τί
 γάρ μοι κέρδος βλέπειν ἔτι τὸν ἥλιον, τῶν μὲν θεῶν φανε-
 ρῶς μοι ὀργιζομένων, τῶν δ' Ἑλλήνων μισούντων, τῶν δὲ
 πολεμίων ἐπιγγελόντων; καὶ τί με δεῖ ποιεῖν περιόντα; πό-
 τερον ἀποπλεύσω οἴκαδ; ἀλλὰ πρῶτοί γε οὗτοι δειλίαν
 μου νυκταγνώσονται, ὡς τὴν τοῦ πολέμου τάξιν ἀπολιπόν-
 φος· εἶτα τίσιν ὀφθαλμοῖς Τελαμῶνα προσίδοιμι; πῶς δ'
 ἦν κέκλειος ἀνάσχοιθ', ὄρων τὸν υἱόν, ὧν αὐτὸς μεγίστην ἐκ-
 τέσατο εὐκλειαν, κριθέντα ἀνάξιον παρὰ τοῖς Ἀργείοις; ἢ
 καῦτα μὲν οὐ, μόνον δ' ἐμκυτὸν μεθεῖναι με δεῖ τοῖς Τρω-
 σίν, ὥστ' ἀριστεφῶς πεσεῖν ἐν προμάχοις; ἀλλὰ καὶ τοῦθ'
 ἤδιστα Ἀτρείδαις γενήσεται, τὸ ἐκούσιον ἀγνοοῦσιν· ἐφ'
 ἕτερον οὖν χθδέως ἂν ἔλθοιμι θάνατον, τὸν ταῖς ἐχθραῖς ἐσό-
 μενον ἂν εἰς μέμψιν ἠντιναοῦν ἀπροσποίητον· ἐφ' ᾧ τῷ τε
 πατρὶ ἐπιδείξω, ὡς οὐκ εἰμὶ ἀφιλότιμος, ἀλλ' ἐοικῶς ἐκεί-
 νῳ τῇ φύσει τὰ μάλιστα· καὶ γὰρ τῶν παρόντων ἀκαλαῖζω
 μακρῶν· καλὸν μὲν γὰρ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου προσθλέσκον· εἰς-

πρὸν δὲ ἄνδρα μακροῦ χρηζέειν βίου, γενόμενον ἐν παύσει·
 διόπερ δράσω τοῦθ', ὑπερ χρῆ τὸν ἐξ ἀρίστων γεγεννημένον·
 χάρι γὰρ τὸν εὐγενῆ ἢ καλιῶς ζῆν, ἢ καλιῶς ἀποθανεῖν· τάχα
 γὰρ ἂν κἄν τοῖς κάτω παρὰ τῷ κῆπτῳ πλείονος τεύξομαι
 ἡδύτης.

Τέκνησα λέγει.

Μακροὺς μὲν πρὸς ταῦτα λόγους ἀποτείνειν οὐτ' ἐμοί, γυ-
 ναικὶ οἴση κόσμιον, οὐτ' ἄλλως ἐπιτρέπει τὰ δάκρυα· ἀλλ'
 οὐδ' αὐτὰν εἰσομαι πολλῶν λόγων δεῖσθαι, ὥστε μαθεῖν,
 ὅτι τῆς ἀναγκαιᾶς τύχης οὐδὲν μεῖζαι κενόν· ὄρεσ γὰρ αἰ
 διάποτα, καμὲ οὐδὲν ἦττον πατρός μὲν ἐκφυῖναι ἄνδρος ἐ-
 λευθέρου, καὶ Φρυγῶν ἀπάντων διαφέροντος πλεῖτον· νῦν δ'
 ἄλλως τῶν θεῶν βουλομένων, καὶ τῆς σῆς χειρὸς κρείττονος
 οὔσης, δούλην γεγεννημένην· ἀλλ' οὕτω μοι τῆς τύχης ἀντι-
 φρατευσάμενης, οὐτ' αἰάζειν, οὔτε στένην· ὁλοῦς κείνωσαι πώ-
 ποτε; φέρουσα τὰ παρόντ' ἀναγκαιῶς· εἰ μὲν γὰρ τις τῷ
 θρηνεῖν τάνιστ' ὅς τε εἴη ἴσασθαι ταῦτα, κελῶς ἂν αὐ-
 τῷ εἶχε, τοῦτο ποιῶντα, τῶν δεινῶν ἀπαλλάττεσθαι· νῦν
 δ' εἰδύτας μηδὲν πλέον ἐντεῦθεν ἡμῖν γενησάμενον, πῶς αὖ
 δεῖ καὶ τὴν μνήμην αὐτῶν ἐξελεῖν, τῷ λόγῳ ὑπέκοντας;
 ἄνδρος γὰρ καθεστῶτος, οὐτ' ἐν εὐτυχίᾳ κατὰ τὸν ἀριστον
 κυβερνήτην θαρρείν, οὐτ' εἴ ποτε ἐν κακίᾳ γένοιτο τὴν ψυχὴν
 καταπίπτειν. Ἐπεὶ τοίνυν καγὼ τὸ σὺν θερακίῳ λέγος ὑπὸ
 τῆς τύχης κεκλήρωμαι, οὐκ ἔχω, ὅπως μὴ συνεύξομαι τὰ
 βελτίω, καὶ δεῖσθαι σου ἦδ', καὶ προσλιπαρεῖν, τῶν σὺν
 ἐφ' ἡμῶν γονάτων, θαρρῶ· εἴτις οὖν μνήμη, ὧν εὐπέπονθας
 περὶ ἡμῶν, εἴτις τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάρις σοι παραμένει, μή μ.

βίας ὑπὸ τῶν σῶν ἐχθρῶν παρασύρεσθαι· μηδὲ δούλην ἑτέ-
 ρην γενέσθαι δεσπότη· ἢ γὰρ ἂν αὐθημερόν, σοῦ ἀποθανόν-
 τος, ἅμα τῷ παιδί ἀρπασθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἀργείων, δουλεύ-
 σω ἐκείνοις· τούτου δὲ γενομένου, τί οὐκ ἂν τόξουσειάν ἐπ'
 ἐμὲ οἱ ἐχθροὶ ἐπιχαίροντες, ὀρῶντες τὴν τοῦ Αἴαντος τοῦ ἀ-
 ρίστου τῶν Ἀχαιῶν ἑμευέντιν ἐκ ζῆλωτῆς ἔρμαιον τοῖς τυ-
 χούσι γεγεννημένην; πῶς οὐκ ἂν κάπῃ σοι ἐφθόδιον μάλιστα,
 εἴτι ἀνάξιον δρᾶσαις σεαυτοῦ; τάχα δ' ἂν καὶ τῷ χεῖρι, εἰ
 φανερῶς ἀναισχυντεῖν ἐθιλήσειαν, ἐπὶ τῇ σῇ κροτήσειαν ἀπω-
 λεία· καὶ τὸ μὲν ἐμὸν, ὦ δεσποτα, καὶ τοι εἶδα ἐλαυνομένη
 ὑπ' ἀλάστορος θαίμονος, οὐχ οὕτω δεινὸν πρὸς τὸ σὸν· ἃ γὰρ
 εἴρηται σοι, τῇ τε σῇ δέξῃ αἰσγρὰ, καὶ τοῦ σοῦ γένους οὐχ
 ἥττον ἀνάξια· Εἰ τοίγυν αἰδώς τις ἐτι πρὸς Τελαμῶνα τὸν
 πρέσβυν σοι ὑπολείπεται· εἴτις λόγος τῆς μητρὸς Ἐριβοίας,
 ἧς τὸ γάλα ἐθλάσας, οἴκτειρε μὲν τὸν πατέρα, ἐν γῆρως
 οὐδῶ μετὰ δούξης σε ἐπανελθεῖν περιμένοντα· οἴκτειρε δὲ
 καὶ τὴν πρέσβυτιν, εὐξαμένην πολλὰκις περὶ σοῦ τοῖς θεοῖς,
 ὡς ἂν ἰδοῦσά ποτε, καὶ περιπτυξαμένη, τὰ εἰκότα ἀσπᾶ-
 σαιτο· πρὸ πάντων δὲ οἴκτειρε τὸν παιῖδα σεαυτοῦ τουτονί,
 μηδὲν τῶν σῶν κακῶν ἐθ' ὑπὸ νηπιότητος· αἰσθανόμενον·
 αὐτός τε γὰρ ἀνάξια κείσεται, ἐπίχαρμα γεγόμενος· τοῖς ἐχ-
 θροῖς, ἐμοί τε οὐκ ἔστιν, εἴς ὅτι βλεπούσα, βουλομένη ἂν ζῆν·
 πεσοῦσης μοι γὰρ τῆς πατρίδος, καὶ τῶν τοκέων ἀποθανόν-
 των, τίς ἔστι μοι παραφυγὴ τοῦ λοιποῦ; τίς εὐτυχία, σοῦ
 τῆς ἐμῆς εὐτυχίας ἀποθανόντος; Ἄλλ', ὦ δεσποτ' Αἴας, ἐπί-
 σχος τῆς ἐλευθέρου ταύτης προθέσεώς· φείσαι σεαυτοῦ καὶ ἡ-
 μῶν, μηδὲ νικῶ τοῖς κακοῖς, ἵνα μὴ τι χεῖρον τοῖς σεαυτοῦ
 ἐπενέγκης· φιλοσόφει δὲ τῷ χρόνῳ, ἐπὶ τὴν ἐναντίαν ῥοπὴν
 φιλοῦντι αἰεὶ μαθισᾶν τὰ παρόντα· ὡς γὰρ ἀπὸ τῶν χηροτέρ-
 μῶν ἐπὶ τὰ φαυλότερα τὰ ἡμέτερα περιήγαγεν, οὕτως αὐτὸ ἀπὸ

τούτων ἔλπις ἔστιν ἀντιπεριάζειν ἐπὶ τάναντία· τίνα γὰρ τῶν ἐπέντων ἑώρακας, ἢ ἀπέκρας πώποτε, τῆς ἐπ' ἄμφω μεταβολῆς μὴ μετεσχηκάτα, εὐκλεῶ τῶν ἀνθρωπίνων καὶ περιθεόντων, καὶ περιδινομένων; πῶς δ' ἂν, καὶ εἴτῳ ποτ' εὐάπαντήσῃμε ἢ ἀπαρὰ τῆς τύχης, ἐπὶ τούτῳ μὲν ἐθελῆν κηλείσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς ἐναντίοις, ἃ δεῖ ἀναγκαίως μάλιχα φέρειν, δίκαιος ἂν εἴη οὕτω δοκεῖν τὴν ψυχὴν καταπακτωκένοια, ὥστε μηδὲ ζῆν ἀξιοῦν; Τοῦτ', οὖν, ὦ ἄριστ' ἄβρα, σκόπει παρὰ σεαυτῷ ἀκριβῶς· καὶ πρὸς τούτῳ μνείαν κάμου ἀναγκαίαν ποιού, εἴτι χάριν πέπονθας παρ' ἐμοῦ, εἰς καιρὸν τούτον τὴν χάριν ἀντιμετρῶν· ὅς γὰρ ἐν εὐπέπονθῳ μὴ μεμνήται, οὗτος οὐκ ἂν λέγοιτο ἀγῆρ εὐγενής.

Ἄρα Πρὸς Ταῦτα.

Ἄ μὲν σοι εἴρηται οἶκτον ἔχει πολύν· μεταβαλεῖν δὲ ποδὸν φρόνημα οὐδεὶς, οὐτ' ἂν δις εἴπῃ τοσαῦτά γε καὶ τοιαῦτα, δυνάσασθαι· καὶ δ', ὦ παῖ, πρόσθε ὑφατατον ἤδη τῷ σπῆκατρί, παρέχου σφύτῳ ἀκαλὴν δεξιάν· Ἀλλὰ ζηλώσῃ, ὦ Εὐρύσκακος, μηδεὶ τῶν καταλαβόντων ἡμᾶς δεινῶν αἰσθητόμενον· ἐν μὲν γὰρ τῷ φρονεῖν, τὰ ἡδέα ἀφαιρηθῆναι, πόνον ἔχει πολύν· ἐν δὲ τῷ μὴ φρονεῖν ἡδίστος ἔστι βίος, μέχρις ἂν τις ἡδονῆς καὶ λύπης αἰσθησιν λάβῃ· Εἴτις δ' οὖν, ὦ παῖ, πατὴρ μὲν ἐμοῦ εὐτυχέστερος, τὰ δ' ἄλλα ὁμοῖος· ἀνδρωθεὶς γὰρ, δείξεις τοῖς ἐχθροῖς, οἷος ἐξ οἴου ἐξέρχῃ πατὴρ, καὶ ἔπος δίκην, εἴτις αὐτὸν καλμήσας ἐλύπησε, λήψῃ παρ' αὐτοῦ, πολλὴν ποιήσῃ σπουδὴν· δεῖ γὰρ δέπου πόνον καλὸν κάγαθόν υἱὸν γενέσθαι βουλόμενον, τιμωρὸν αὐτῷ πᾶσι θανάτου γινόμενον, τιμῆσά τε καὶ πόνον πατέρα· νῦν δὲ με-

χρι τίας ὑποκείμενος τῇ μητρὶ, διασώζου, μηδὲν μίτ' ἐ-
 μοῦ, μήτε φεχυτοῦ, μήτι πάθης, φροντίζων, προστάτην
 τοῦτον ἔχων Τεύκρον τὸν ἐμὸν ἀδελφόν, ἄνδρα ὁμολογου-
 μένως ἀγαθόν, καὶ πάντῃ σου ποιησόμενον δεύτερα· ὅς καθ-
 ὕψιν, τῶν εὐ εἰδώς, εἰς λόγους ἰέναι προτετίμηται πάν-
 των· ἀλλ' ἐπειδὴ ἔπιστ' ἐκείνος, ὑμεῖς γ', ὦ Ναῦται, τοῦ
 ἐμοῦ οἴκου σπῆριγμα ὄντες, τὰ παρ' ἐμοῦ ἐκείνω ἔλθόντι ἀ-
 παγγεῖλατε οὕτω· χρὴ γάρ αὐτῷ ἀντ' ἐμοῦ πατέρα τούτῳ
 γενέσθαι· καὶ οἴκαδε αὐτὸν ἀγαγόντα, σὼν τῷ πατρὶ καὶ τῇ
 μητρὶ παραδοῦναι, γηροβοσκὸν αὐτοῖς γενησόμενον· τῶν δ'
 σπλων (εἰρήσεται γὰρ καὶ τοῦτο) τὰ μὲν συντεθήσθω μοι·
 οὐ γὰρ ἄν βουλοίμην οὐδ' ἀγῶνων γενέσθαι βραβεῖα, οὐδὲ
 γόητί τῳ ἀγωνίσματα λόγων· τὸ δὲ σάκος τὸ ἑπταβύσιον
 σύ, ὦ Εὐρύσακες, ἐπώνομον ἔχε, πατρῶον κειμηλίον τι-
 μαλφρέστατον πάντων· καὶ ζῶης μοι, ὦ παῖ, εὐτυχῶς τούτῳ
 χρώμενος ἐπιμήκιστον· ἀλλὰ τοῦ καιροῦ πλείω λέγειν μὴ
 συγχωροῦντος, ἀπαγε σὺ, ὦ γύναι, τὸν παῖδα, μεταστήσα-
 σά πη, καὶ μηκέτι κόπτου τοῖς δάκρυσιν· οὐ γὰρ πρὸς ἐκ-
 τρεῦ σοφοῦ θροσὶν ἐκφῶδες, τοῦ πῆματος τομῆς δεομένου.

Ναῦται πρὸς ταῦτα.

Ταῦτα μὲν, ὦ Δέσποτα, ἀπαγγεῖλαι οὐτὲ Τεύκρω ἐπα-
 νελθόντι ἐργῶδές εἰσεν, οὐτὲ τοῖς γειναμένοις ἀπονοσήσαντας,
 οἴκαδε· ἀλλὰ ποίοις ἂν ἴδοιμεν αὐτοὺς ὀφθαλμοῖς ἄνευ σου ἐ-
 κείας γενόμενοι; καὶ τί ἐροῦμεν αὐτοῖς, περὶ σοῦ ἐρωτώμε-
 νοι; πότερον ὅτι πέπτωκας προμυχόμενος, ἄνηρ γενόμενος
 ἀγαθός; ἢ τοῦτ' αὐτὸ ὅπως ἔχει ταῖς ἀληθείαις ἀγγελοῦμεν
 αὐτοῖς; ἀλλ' εἰ μὲν τὸ πρῶτον, ψευσόμεθα θύμισχόντως,